Kız ve Kâğıt Tavşan

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Kâğıt Tavşan

Ebru Mina TOMURCUK

Maya büyük meşe ağacının altına oturmuş, çizim defteri dizlerinin üzerinde açıktı. En sevdiği, küçük kırmızı yıldızlı sarı tişörtünü ve mavi tulum şortunu giymişti. Bir kurşun kalem kulağının arkasına sıkıştırılmış, çizmeye hazırdı. Bugün özel bir şey çizmek istiyordu. Düşündü, düşündü, sonra gülümsedi. Bir tavşan çizmeye başladı.

Maya uzun, sarkık kulaklı ve minik pembe burunlu küçük beyaz bir tavşan çizdi. Boynuna mavi bir kurdele, sırtına soluk kurşun kalem çizgileri ekledi. Bitirdiğinde gözlerini kapattı ve bir dilek tuttu. 'Keşke sayfadan atlayıp çıkabilsen,' diye fısıldadı. Sonra gözlerini açtı ve soluğu kesildi. Tavşan hareket ediyordu!

Kâğıt tavşan kulaklarını kıpırdattı ve nokta gözlerini kırptı. 'Merhaba!' dedi minik, neşeli bir sesle. 'Ben Pip! Beni çizdiğin için teşekkürler!' Maya'nın kocaman kahverengi gözleri hayretle açıldı. 'Yaşıyorsun!' diye bağırdı. Pip elinin üstüne atladı ve eğildi. 'Benimle gel,' dedi. 'Sayfaların arasında gizli bir dünya biliyorum!'

Pip çizim defterinin kenarına atladı ve kâğıdın üstüne zıpladı. 'Beni takip et!' diye seslendi. Maya derin bir nefes aldı ve sayfaya adım attı. Birdenbire kâğıt su gibi dalgalandı ve Maya yumuşak renklerden ve katlanmış şekillerden oluşan bir dünyaya yuvarlandı. Gökyüzü soluk mavi kâğıttandı, ağaçlar origami gibi katlanmıştı. 'Çizim Defteri Dünyası'na hoş geldin!' diye sevindi Pip.

Pip, Maya'yı kurşun kalem çizgilerinden yapılmış bir yoldan götürdü. 'Adımlarına dikkat et!' diye uyardı. 'Çizgiler kıpırdayabilir!' Maya yol kıvrılıp bükülürken güldü. Açılıp kapanan kâğıt çiçeklerin ve yokuş yukarı akan mavi pastel boya nehrinin yanından geçtiler. 'Bu harika!' dedi Maya. Pip önlerinde zıpladı. 'Kâğıt Kuşları görünceye kadar bekle!'

Tam o sırada bir grup minik kâğıt kuş aşağı süzüldü. Krem ve soluk mavi gövdelerinde belli olan katlama çizgileri vardı ve birkaçının başında minik kâğıt çiçekler duruyordu. 'Merhaba, Maya!' diye cıvıldadılar. 'Seni bekliyorduk!' Etrafında neşeyle daire çizerek uçtular. 'Sana Gökkuşağı Köprüsü'nün yolunu göstereceğiz,' dedi bir kuş. 'Ama önce Homurdan'la tanışmalısın!'

Kâğıt kuşlar Maya ile Pip'i huysuz görünen bir cüceye götürdü. Diz boyu kadardı, uzun beyaz sakallı ve kahverengi sivri şapkalıydı. Yürüme değneği gibi dev bir kurşun kalem tutuyordu. 'Bütün bu gürültüyü kim yapıyor?' diye homurdandı. 'Ben Homurdan, gizli yolların bekçisiyim.' Maya kibarca gülümsedi. 'Ben Maya. Pip beni buraya getirdi.' Homurdan gür kaşını kaldırdı. 'Bir insan mı? Hıh!'

Pip öne atladı. 'Maya beni çizdi, Homurdan! O benim arkadaşım.' Homurdan sakalını sıvazladı. 'Peki, madem Pip'in arkadaşısın, kalabilirsin sanırım. Ama dikkatli olmalısın. Sayfalar arasındaki yollar yanıltıcı olabilir.' Dev kurşun kalemini yere vurdu. 'Eve dönme zamanı geldiğinde yolunu bulmana yardım ederim.' Maya başını salladı. 'Teşekkürler, Homurdan!'

Homurdan onları gökkuşağı renkli kâğıt şeritlerden yapılmış bir köprüye götürdü. 'Dikkatlice geçin,' diye uyardı. 'Köprü zıplamayı sever!' Maya önce adım attı ve köprü sallandı. Kıkırdayarak Pip'in patisini tuttu. 'Bunu birlikte başarabiliriz!' Zıplayıp sallanarak karşıya geçtiler, yol boyunca güldüler. Kâğıt kuşlar üzerlerinde uçup onları teşvik etti. 'Neredeyse vardınız!' diye cıvıldadılar.

Köprünün diğer tarafında, nota gibi aşağı yukarı fırlayan kâğıt mantarlardan oluşan bir tarla buldular. Pip mantardan mantara zıpladı. 'Yakalayabilirsen yakala!' diye seslendi. Maya onu kovaladı, kırmızı spor ayakkabıları yumuşak kâğıt zeminde zıplıyordu. Dev mantarların arasında saklambaç oynadılar, ta ki Maya'nın nefesi kesilip kıkırdamaktan duramayana kadar. 'Bu şimdiye kadarki en güzel macera!' dedi.

Birden Maya gökyüzünün grileştiğini fark etti. 'Eyvah,' dedi Pip. 'Sayfalar kapanıyor. Çizim defteri kapanmadan seni eve götürmeliyiz!' Maya biraz endişelendi. 'Nasıl geri döneceğiz?' diye sordu. Homurdan yanlarında belirdi. 'Endişelenme,' dedi nazikçe. 'Bir kısayol biliyorum. Beni takip edin!' Onları altın kurşun kalem çizgilerinden oluşan bir yola götürdü.

Homurdan dev kurşun kalemini vurdu ve altın yol parladı. 'Bu yol doğruca çizim defterinin kenarına çıkar,' dedi. 'Ama acele etmelisiniz!' Maya ile Pip parlayan çizgiler boyunca koştu, kâğıt kuşlar önlerinde uçuyordu. 'Neredeyse vardık!' diye cıvıldadı kuşlar. Maya sayfanın kenarını bir kapı gibi parıldarken görebiliyordu. 'Teşekkürler, Homurdan!' diye seslendi. 'Rica ederim, küçük ressam,' diye gülümsedi.

Maya ile Pip parıldayan kenara ulaştı. 'Seni özleyeceğim,' dedi Maya, Pip'e usulca sarılarak. 'Endişelenme,' dedi Pip. 'Her zaman çizim defterinde olacağım. Beni yine çiz yeter!' Ona minik bir kâğıt çiçek uzattı. 'Çizim Defteri Dünyası'ndan bir hediye.' Maya onu cebine koydu. 'Seni asla unutmayacağım,' dedi. Sonra parıldayan kapıdan geçti.

Maya gözlerini kırptı ve kendini yeniden meşe ağacının altında buldu. Çizim defteri dizlerinin üzerinde açıktı ve orada Pip'in çizimi duruyordu, tam çizdiği gibi görünüyordu. Ama şimdi minik mavi bir kurdele ve neşeli bir gülümsemesi vardı. Maya kâğıda usulca dokundu. 'Teşekkürler, Pip,' diye fısıldadı. Ne zaman isterse onu yeniden ziyaret edebileceğini biliyordu.

Maya kurşun kalemini aldı ve yeni bir resim çizmeye başladı. Bu kez kâğıt kuşları ve dev kurşun kalemli Homurdan'ı çizdi. Bir gökkuşağı köprüsü ve zıplayan mantarlardan oluşan bir tarla ekledi. Hayal gücü koca bir dünya yaratmıştı ve istediği zaman orayı ziyaret edebilirdi. Gülümsedi, mutlu ve gururlu hissediyordu. 'Hayal gücü sihirdir,' dedi.

O günden sonra Maya her gün çizdi. Kurşun kaleminin arkadaşlar ve maceralar yaratabileceğini biliyordu. Bazen sayfasında minik bir kâğıt tavşanın zıpladığını görür ve el sallardı. Pip her zaman karşılık verirdi. Maya, hayal gücüyle sıradan bir günün büyülü bir yolculuğa dönüşebileceğini öğrendi. Ve en güzel maceraların sadece bir çizim kadar uzakta olduğunu biliyordu.